

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd contra Osius & ij qui idem cum eo sentiebant, orientales
archiepiscopos in alio conceßu, gradu priuabant, & aliam fidei
expositionem proseriebant. Capvt XI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

autem adesse, atq; tum ad causam suam disceptandam, tum ad
 crimina sibi illata rursus diluenda paratos esse. Verum
 postquam his rebus per literas significatis nihil profecerunt,
 & iam dies prestituta preterierat, in qua de causis, ob
 quas in vnum conuenerant, iudicandum erat, ad extremum
 ea mutuo consensu ad illos scripserunt, ex quibus maior
 iam odii flamma, quam antea, in eorum animis accensa
 est: quin etiam separatim per se in vnum coacti, acta
 contraria fanciuerunt. Quare Episcopi Orientis, decretis
 suis, quae de Athanasio, Paulo, Marcello, & Asclepa ediderant,
 stabilitis, primum Iulium episcopum Romanum, quod pri-
 mus omnium cum istis communicarat: deinde Osum con-
 fessorem cum propter eandem causam, tum propterea, quod
 amicus fuerat Paulino & Eustathio, qui ecclesiae Antio-
 chensium antistites fuissent: deinceps Maximum Treuiris epi-
 scopum, quod primus cum Paulo comunicarat, & eius Con-
 stantinopolim reuersionis author extiterat, & episcopis ex
 oriente in Galliam profectis ecclesiae comunione interdixerat,
 abdicarunt. Praeter istos abdicarunt etiam Protogenem epi-
 scopum Sardicam, & Gaudentium: alterum quidem, quod Mar-
 celli susceperat patrocinium, quem ante suffragio condem-
 nauerat, Gaudentium autem, quod contrario studio duce-
 batur, quam Cyriacus, cui successerat, & magni faciebat
 eos, quos ille abdicauerat. Haec cum decreuissent, omni-
 bus episcopis per literas significarunt, ad eum finem, ut istos
 neq; in comunione admitteret, neq; scriberet ad eos, neq;
 literas ab illis scriptas reciperet. De Deo autem eo modo sen-
 tire iubebat, quo formula fidei epistolae subiuncta prescri-
 ret: quae ut nullam verbi **CONSUBSTANTIALIS** fecit men-
 tionem, sic illis comunione ecclesiae interdixit, qui diceret
 tres esse deos, aut Christum non esse Deum, aut patrem, & filium,
 & spiritum sanctum eundem esse, aut filium ingenuum, aut
 tempus saeculum esse fuisse, quando non erat.

*Quod contra Osum & ij qui idem cum eo sentie-
 bant, orientales archiepiscopos in alio concessu,
 gradu priuabant, & aliam fidei expositionem
 proferebant.*

CAPVT XI.

H v Ex

SOZOMENI HISTOR.

EX altera parte autem, Osius & qui cum eo in vñũ cõ-
 uenerant, culpa vacuos esse declararunt, tum Athana-
 sium, cui episcopi Tyri coacti iniuriam per insidias
 fecissent: tum Marcellum, qui ingenuè fatebatur, se nunq̃
 ea sensisse, quæ falsò sibi obiecta essent: tum Asclepam, qui
 Eusebii cognomento Pamphili, & aliorum iudicium sen-
 tentia ad episcopatum restitutus fuisset. Quòd autem ista
 vera essent, ostenderunt ex commentario quodam, in quem
 istorum iudicium relatũ erat. Tum Lucium deniq; quòd
 accusatores eius non comparerent: atque ad singulorum
 ecclesias scripserunt, vt eos pro suis haberent episcopis, eo-
 rumque reditum expectarent. Gregorium autem episcopũ
 Alexandria, & Basilium Ancyra, & Quintianum Gaza,
 neque nominarent episcopos, neque cum illis vllam habe-
 rent communionem, neque pro Christianis quidem duce-
 rent. Porro Theodorum Thracem, Narcissum Irenopolis
 episcopum, Acacium episcopum Cæsarea Palæstina, Me-
 nophantum Ephesi, Ursacium Singidonis, quæ est vrbs
 Mysia, Valentem Murforum, quod est oppidũ Pannonia,
 & Georgium Laodiceæ episcopum (licet ad hoc cõcilium
 cum episcopis orientis non venisset) gradu episcopali ab-
 dicarunt. Istos propterea sacerdotio priuarunt & commu-
 nione, quòd filium à patris essentia separarant, quòdque
 eos, qui iam pridem propter hæresim Arianam fuerant ab-
 dicati, ad se receperant, & ad altiores diuini ministerii gra-
 dus extulerant. Postremò, cum illis, his de causis denunti-
 assent anathema, & alienos ab ecclesia pronũtiasent, scri-
 pserunt ad omnes episcopos literas, vt rebus ab ipsis iudi-
 catis suffragarentur, & secũ de fide consentirent. Eodẽ tẽ-
 pore quoq; aliã fidei formulã ediderunt, pluribus quidem
 verbis scriptã, q̃ quæ in concilio Nicæno edita fuisset, sed
 tamẽ eandẽ cõplectentem sententiã, & verbis nõ multũ ab
 illa discrepantẽ. Ad extremũ Osius & Protogenes, qui prin-
 cipem locũ inter episcopos occidentis, qui Sardica cõuene-
 rant, obtinebant, veriti ne quibusdã viderentur decreta cõ-
 cilio Nicæni innouare, scripsere ad Iuliũ, & testati sunt se
 illa quidẽ rata habere, sed quòd facilius intelligerentur, eadẽ
 plurib⁹ verbis explicasse: eo consilio, ne Arianis, qui breui-
 tate formulæ fidei in eo cõcilio editæ abutebãt, facultas ex
 verbis

verbis dare imperitos in absurdā aliquā opinionē rapiendi. His rebus ex vtraque parte cōfectis, conciliū dimissum est, & ad suam quisque sedem reuertit. Est quidem hoc cōcilium celebratum, Ruffino & Eusebio Coss. anno decimo post mortem Constantini. Eo conuenere ex vrbibus versus solem occidentem sitis episcopi numero circiter trecenti: ex orientem autem septuaginta sex. Cum quibus vnā aderat Ischyrius, cui aduersarii Athanasij episcopatū Martotis detulissent.

Quod post concilium Orientales & Occidentales episcopi inuicem discordabant, & Occidentales quidem Nicenam fidem probè tenebant, Orientales verò propter dogma tuendum in plebisque turbas concitarunt. CAP. XII.

Post istud cōciliū episcopi Occidentis & Orientis neq; cōsuetudine deinceps vti mutua, vt hi solent, qui sunt eiusdem opinionis, neq; communicare inter se voluerunt, sed episcopi Occidentis ad Thraciam vsque se ab alteris se iunxerunt, Orientis autem vsque ad Illyrium. Ecclesiarum verò status, vt est verisimile, dissensionibus magnopere conturbatus fuit, & obrectationum aculeis obiectus. Nam tametsi antè de doctrina fidei dissidebant, tamen mutuo inter ipsos cōmunicantes, non tantū mali inde accidit: quandoquidem similem tenere de fide sententiam putabatur. Ecclesia autem versus solem obeuntem sita, quoniam patrum decretis ritè gubernata erat, omnino à contentione, & captiosis verborum argutiis, quæ inde nasci solent, libera & vacua fuit. Nam quāuis Auxentius episcopus Mediolani, & Valens, & Ursacius ex Pannonia oriundi, impesse laborarent opinionem Arii in illam imperij partem traducere, tamen eorum conatus haudquaquam successit ex sententia: quandoquidem sedis Romanæ antistes, & alij episcopi ac sacerdotes studiose præcauerunt, & illius hæresis germina amputarunt. Pars verò imperij ad solem orientem vergens, etsi post concilium Antiochenum disside-re, & à fide Concilij Nicæni palam iam dissentire cœpit, tamen, meo quidè iudicio, si complurium mentem spectes, in eandem,